

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

Διὰ τὸ προκηρυχθέν ὑπὸ τοῦ «Ἀττικοῦ Μουσείου» διαγώνισμα πρὸς δύνθεσιν ἐξαστίχων ἐπὶ τῆς δημοθεύσεως πρὸ τινος ἐν αὐτῇ ὥραις εἰκόνος «Πομφόλυγες» ἐστάλησαν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ ἑπτὰ ἐν ὅλῳ ποιημάτια. Δυστυχῶς ὅμως, μεταξὺ αὐτῶν δὲν κατωρθώσαμεν ἢ ἀγρεύσωμεν παρὰ δύο ἢ τρία μόνον, ἅτινα προσήρχοντο νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸ διαγώνισμα μὲ κάποιον ὁπωσδήποτε σεβασμὸν πρὸς τὰ γνωστὰ μέχρι τοῦδε καὶ παραδεδομένα ἐν τῇ συνθέσει ἔστω καὶ κοινοτάτων στίχων ἔθιμα, τὰ ὀρθογραφικὰ νόμιμα καὶ τοὺς στοιχειώδεις ἀκόμη κανόνας τοὺς διέποντας συνήθως παρὰ τοῖς ἀνθρώποις τὴν χρῆσιν τοῦ παρὰ Θεοῦ χαρισθέντος αὐτοῖς ὅπως διαφέρωσι τῶν λοιπῶν ὄντων δωρήματος τοῦ λόγου. Μεταξὺ δὲ καὶ τῶν δύο ἢ τριῶν αὐτῶν μόνον ἐν πάλιν ἠδυνήθημεν νὰ εὕρωμεν ἀληθῶς ἀξίον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιτυχὸν τοῦ σκοποῦ, σχετικῶς πάντοτε ἐννοεῖται. Οὐχ ἥττον ἀπεφασίσαμεν νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὰ λοιπά, καθιστῶντες οὕτω κριτὰς καὶ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, οἱ ὅποιοι πιστεύομεν ὅτι καθόλου δὲν θὰ δυσθυμήσουν διὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν.

Τὸ πρῶτον προσπίπτον εἰς τὰ βλέμματα ἡμῶν εἶνε ἐξαστίχων ἀποστελλόμενον «Τῇ Συντάξει τοῦ Α. Μουσείου! εἰς Ἀθήνας», χρονολογούμενον «Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 4)7)90», ἐν τῇ αὐτῇ δὲ φειδωλίᾳ τόνων καὶ πνευμάτων, ὅπως βλέπετε, διαλαμβάνον τὰ ἑξῆς:

ΕΞΑΣΤΙΧΟΝ

Τὰ πάντα νέμεται γόθρον πρην,
δ' ἀποθηήσκουσιν, ἀλλὰ βραδέως,
Μόνον το κάλλος δε κ' ἡ ζῶη,
ὡς ἡ πομφόλυξ, σθῆναι ταχέως.
γρήγορα φεύγει, φθίνει, μαραινεται
θνητοὶ! Απολάνοιτε καὶ μὴ περιμένετε.

ΘΕΜ. ΓΕΗΝΩΡ

Πράκτορ τῆς Ἑταιρίας «Σίγγερ».

Γ. Τ. Παρακαλῶ μὴ μεταβάλλῃτε τὸν τονισμόν.

Θ. Γ.

Τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀξιολύτου κ. Γεήνωρος καὶ πράκτορος σεβόμεθα πιστῶς, ἐρχόμεθα δὲ ἐπὶ τὸ δεύτερον.

Τοῦτο ἀποστέλλεται ἡμῖν ἐκ Πύργου ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργίου Σ. Γεωργακοπούλου, ἔχει δὲ ὡς ἐξῆς κατὰ πιστὴν τήρησιν καὶ τῶν περὶ μέτρων καὶ ὀρθογραφίας ἰδεῶν τοῦ ποιητοῦ του, ἀπαραλλάκτως ὅπως τῶν περὶ τονισμοῦ τοῦ προηγουμένου.

ΠΟΙΗΜΑΤΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝ ΣΕΛ. 21 ΚΑΛΛΙΤ. ΕΙΚΟΝΑ

Ἰδέτε πόσον ὥραϊα τὸ μικρὸ ἀγγελουδάκι,
κάθηται εἰς τὸ πάλκο, σὺ δ' ὁροσερὸν ἀεράκι.
Καὶ μ' ἀπλότητα καὶ χάρι τῆς πομφόλυγες φωνῆς
ἀμέριμνον καὶ χαῖρον σὸν αἰθέρα τὰς ὑψώγει.
Ἦ δὲ καλὴ τὸν ἡ μαμά, χαίρουσα τὰς ἀνενίξει
ἐν τῇ ταύταις ὁ λεπτὸς ἀήρ, μετ' ὀλίγον ἀφανίσει.

Ἐν Πύργῳ.

Γ. Σ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Τσάτ! Προδοχή! Ἰδοὺ καὶ τὸ τρίτον:

Αὐτὰ τὰ κάλλη τόρα ποῦ κοιτάζεις,
καὶ χαίρεσαι ποῦ εἶναι μιὰ χαρά,
ὥραϊα κόρη, ἴσως δὲν λογίζεις,
πῶς εἶναι ὠρισμένα γὰ γόθορα,
καὶ οὐρ αὐτὰ ποῦ βλέπεις καὶ ὅπου σθῆνεται,
καὶ οὐρ τῆς φουκαλίδος «Τσάτ» ποῦ γίνονται.

Α. Β.

Τσάτ! τσάτ! τσάτ! Πάνε καὶ ἡ φουκαλίδες τῶν στίχων τοῦ κ. Α. Β. Καὶ παρυσιάζεται πρὸ ἡμῶν ὁ κ. Μιχαὴλ Δ. Μυλωνᾶς ἐκ Πατρῶν, λίαν ὑποκειμενικῶς ἐπιλαμβάνόμενος τοῦ θέματος καὶ εὐχόμενος νὰ γίνῃ ἀπὸ Μυλωνᾶ φούσκ' ἀπὸ σαπουνάδα, ἡ ὁποία νὰ μὴ σπάξῃ ὅμως, ὅπως ὅλαι αἱ ἄλλαι, ἀλλὰ νὰ διαπράττῃ διάφορα πραξικοπήματα, ὡς ἐμφαίνεται κατωτέρω:

ΕΥΧΗ

Κ' ἐγὼ νὰ ἤμουν ἤθελα φούσκ' ἀπὸ σαπουνάδα,
Νὰ κλεισθῶ εἰς τὰ στήθη μου ἀπ' τῇ δικῇ σ' ἀρχάδα
Ν' ἀρχόμουν πλῆστον σὺν τὰ πῶς σὰ κάλλιόν σου,
Νὰν περδενθῶ, νὰ μὴ μπορῶν γόνυ ἀπὸ κοντὰ σου,
Ἔως κ' ἐμὲ ἡ πόθητὴ νὰ πληρωθῇ εὐχή:
Ἐκεῖ ἀπ' ἀν', ἀγάπη μου, ν' ἀφῆσω τὴ ψυχή.

Πάτρι.

ΜΙΧ. Δ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

Ὁ κ. Κ. Γιολδάσης ὅμως δὲν εὐχεται τοιαῦτα τινὰ παράδοξα ὄντως καὶ ἀήθη. Εἶνε πολὺ λογικώτερος, σέβεται δὲ καὶ τὰ μέτρα καὶ τοὺς τόνους καὶ τὰ πνεύματα καὶ τὴν ὀρθογραφίαν. Διὰ τοῦ καλλιγραφημένου ἐξαστίχου του, φιλοσοφεῖ βαθέως ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων καὶ ἀπολοφύρεται τὴν ματαιότητα καὶ τὸ ἐφήμερον τῶν γυναικῶν ὡς ὁ Ἐκκλησιαστής, ἐν ποιηματικῷ ὄντως ἀξίῳ εἰκόνος φερούσης τὴν ἐπιγραφὴν «Πομφόλυγες». Δυστυχῶς ἡ φιλοσοφία τοῦ κ. Γιολδάσης εἶνε ὀλίγον πάρα πολὺ macabre καὶ διὰ τοῦτο, μ' ὅλον ὅτι πολὺ τὸ ἐπεθυμοῦμεν, δὲν δυνάμεθα νὰ πονεῖωμεν, μ' ὅλα τὰ ἄλλα προσόντα του, αὐτῷ τὸ γέρας. Ἰδοὺ τὸ ποίημα τοῦ κ. Γιολδάσης:

Εἰς κάτοπτρον τὰ κάλλη τῆς τὰ θεῖα θεώρει
Κι' εἰς Παραδείσῳ ἔκτασιν εὐρίσκειτο ἡ κόρη.
Ὅτε μικρὸς ἐρωτιδεὺς πομφόλυγας σκορπιζῶν
ἐπέρχεται τὰ ὄνειρα τῆς κόρης ἀφανίζων.
Πομφόλυξ εἶν' ἡ κάλλονή κι' ὁ βίος μας πομφόλυξ
ἔως οὐ κάλλος καὶ ζῶν τὰ καταγὰρ σκόληξ.

23 Ἰουλίου.

Κ. ΓΙΟΛΔΑΣΗΣ

Ὁ ἐκ Βόλου κ. Δ. Ι. Σαράτης εἶνε οὐμοριστής. Ἀπὸ εὐθύμου ἀπόψεως θεωρεῖ τὰ πράγματα καὶ χαιρεκᾶκως πως ἀποβλέπει πρὸς τὰ τοῦ θνητοῦ αὐτοῦ βίου, καλλόνῃν ἢ ἀσχημῖαν, ἀκμῇν ἢ παρακμῇν, νεότητα ἢ γῆρας, εἰρωνευόμενος τὴν κατοπτριζομένην ὥραϊαν νεάνίδα ὡς ἐπὶ ματαίῳ αὐταρεσκειομένην εἰς τὰ προσόντα τῆς, ἀποδίδων δὲ τοὺς αὐτοὺς σκοπούς καὶ εἰς τὸ ὀπισθεν αὐτῆς ἀγγελάκι, ὅπερ μετ' ὀλίγον αὐθαιρέτως κάπως μεταβαπτίζει εἰς διαβολάκι.

ΕΞΑΣΤΙΧΟΝ

Δὲν θὰ γυαλίζουσαν ποτὲ, πιστεύω, με χαμίρι
Ἄρ' ἤξερες πῶς πίσω σου ἔνα μικρὸ ἀγγελάκι
Σοὺ κάνει κοροϊδευτικῶς φούσκ' αἰς πολλαῖς
[με χάρι
Σὰν νὰ 'θελε νὰ πῇ, θαρρῶ, κι' αὐτὸ τὸ διαβολάκι
Πῶς μὲ μεγάλο φκιάσιμο καὶ κάλλη δ' ἀρράτα
Ἄερα, τάχα, κοπαῖς, γλυκεῖά μου μαυρομάτα!

(Βόλος)

ΔΗΜ. Ι. ΣΑΡΑΤΗΣ

Οὕτως ἐρχόμεθα εἰς τὸ τελευταῖον, σταλὲν ἐκ Κεφαλληνίας ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Α., ὅπερ εἶνε τὸ καλλίτερον, κρίνεται δὲ ὡς δικαιούμενον νὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον. Ὁ κ. Ι. Α. ἀπέστειλε καὶ ἄλλο ἀντίγραφον τοῦ ἐξαστίχου του μὲ διαφορετικὸν τὸν τελευταῖον στίχον, ἀλλ' ἡ διόρθωσίς του αὐτὴν ἢ κατόπιν ἐκρίθη λίαν ἀτυχής. Ἀντ' αὐτῆς καλὰ θὰ ἔκαμνεν ἂν ἐδιόρθωνεν ἐκεῖνο τὸ «Μὴ φεῦ!», τὸ ἀνδρόστατον καὶ ἀμειβοῦν τὸ ἄλλως καλὸν ἐξαστίχον του, καὶ τὸ ὅποιον τίποτε δὲν τὸν ἡμποδίζεν ἀπλούστατα καὶ εὐκολώτατα νὰ κάμῃ «Ἄχ, μὴ» ἢ ἄλλο τι ἀνάλογον.

ΤΟ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΞΑΣΤΙΧΟΝ

Ἐν τῷ τὰ μάτια τὰ γλυκὰ σὺ κάτοπτρο καρφώνει
Καὶ γὰρ τὰ τόσα κάλλη τῆς ἡ κόρη καμαρώνει,
Σὲ καλαμάκι ὀπίσωθε ἐρωτ. δίδος φουσαί
Κ' ἐμπρὸς τὸν χρυσοπράσιναις πομφόλυγας σκορπίζει.

Μὴ φεῦ! σὰν ταῖς πομφόλυγες, ποῦ σθῆνεται
[σὸν ἀέρα,
Τῆς εὐμορφίᾳς τῆς τὰ ὄνειρα σθουθεῖν κι' αὐτὰ
[μιὰ μέρα;

Κεφαλληνία.

Ι. Α.

Ὁ κ. Ι. Α. παρακαλεῖται νὰ δηλώσῃ ἡμῖν τὸ ὄνομά του ἵνα λαμβάνῃ τὸ «Ἀττικὸν Μοῦσεῖον» δωρεὰν ἐπὶ ἔν ἔτος.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Πιστεύεται ὅτι ὁ Πάπας προτίθεται νὰ ἐπιτρέψῃ αὐθις τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν Βοργιῶν, τὸ ὅποιον εἶναι ἐκ τῶν πλουσιωτέρων τοῦ Βατικανοῦ, καὶ τὸ ὅποιον ἐκοσμήθη διὰ γραφῶν τοῦ Πιντορίκιο. Εἰς τὰς ἐξ αὐτοῦ αἰθούσας ὁ πάπας Πίος VII κατέθηκε πλείστας εἰκόνας καὶ ἀγάλματα.

— Τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν Harper's new monthly Magazine δημοσιεύει νέον μυθιστόρημα τοῦ Ἀλφόνσου Δωδὲ ἐπιγραφόμενον «Τὰ τελευταῖα συμβάντα τοῦ ἐνδόξου Ταρταρέν». Ἡ μετάφρασις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Τζαίμς. Ἡ πρωτότυπος γαλλικὴ ἐκδοσις τοῦ ἔργου τούτου γενήσεται τὸν προσεχῆ Νοέμβριον.

— Ἐν Ἀγγλίᾳ ἰδρυθήσεται μετ' ὀλίγον μέγα Ὁδεῖον ἢ ἐκπαιδευτήριον μουσικῆς. Ὁ κ. Συμεὼν Φῶξ πρὸς ἰδρυσιν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τούτου ἐδωρήσατο ἐν ἑκατομμύριον λιρῶν, ἐτέθη δὲ ἡδὴ ὁ θεμέλιος λίθος δι' ἐπισήμου τελετῆς ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας ἐν Κένιγκτων Γκῶρ.

— Τὸ τετράχορδον τὸ καλούμενον «Μισσία» ἐν τῶν περιφημοτέρων ἔργων τοῦ διασῆμου Στραδισαρίου, τὸ ὅποιον ἀνῆκεν εἰς τὸν καλλιτέχνην Ἀλὰρ ἡγοράσθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ οἴκου Χιλλ καὶ υἱοῦ ἐν Λονδίνῳ ἀντὶ δύο χιλιάδων λιρῶν στερελινῶν.

— Ἡ αὐτοκράτειρα Φρεδερίκου ἀσχολεῖται εἰς ἀκριβῆ βιογραφίαν τοῦ συζύγου αὐτῆς. Ἡμερολόγια, ἐπιστολαί, σημειώσεις τῆς αὐτοκρατορίας Αὐγούστας καὶ ἄλλα πολυάριθμα ἐγγράφα ἀποτελοῦσι τὸ ὑλικὸν τῆς βιογραφίας, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ συνεργασθῶσιν ἐπίσης ὁ νῦν αὐτοκρά-